

Επικήδειος από τον κ. Χρίστο Αρτέμιου

Δεν είναι μονόλογος

Λουλλού μας,

Πήρες το ταξίδι το μακρινό, το ταξίδι που δεν έχει γυρισμό. Φρόντισε, μάνα, να περάσεις από την Κυθρέα και τη Βώνη. Βρες τους παππούδες, πρέπει να τους ενημερώσεις. Πες στον Παπαγιάννη, τον παππού που έσφαξαν οι Τούρκοι μαζί με τον Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό, πως η θυσία του δεν έχει αξιοποιηθεί. Πες στον Χατζηανδρόνικο τον ιερέα, οικονόμο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Πες στον Χατζηγιώργη που καβάλησε στο άλογο του ήταν ο Άης Γιώργης. Πες στη Μαριέττα και τη Γιασεμιά, πες στην όμορφη Ιουλιάνα. Πες στο Βασίλη του Κόκου. Πες στον παπού και τη γιαγιά, Λούκα και Χρυσταλλού, πες στον παπού Παπαχριστόδουλο, τον άγιο άνθρωπο, τον ωραίο άνθρωπο. Πες στη Γιωρκού την παπαδιά, πες στους θεούς Γιάννη, Κυριάκο και Γιώργο. Πες στον παπά τον Αρτέμο, πες στον Ανδρέα μας, πες πως η **Κυθρέα τούρκεψε**.

Όλα όσα κληροδοτήθηκαν από γενιά σε γενιά, όλα όσα με μόχθο και ιδρώτα έφτιαξαν, κάποιοι τα ανακάτεψαν με κάποιες δήμενες αρχές και αξίες, πες πως δημοπρατεύονται, ξεφτιλίζονται. Πες και το γιατί-έλειψε το όραμα και το όνειρο από τον τόπο μας.

Μάνα,

Έζησες τα χρόνια τα δύσκολα. Πόνεσες από τον άδικο χαμό του Ανδρέα. Πέρασες τα δύσκολα χρόνια της προ-

σφυγιάς που στερήθηκες το άναμμα του καντηλιού στους τάφους των γονιών σου, του άντρα σου του Αρτέμου και του γιου σου του Ανδρέα. Έφερες όμως μαζί σου τον μπόγο σου, τον μποξιά σου, που ήταν γεμάτος όραμα, όνειρα, ελπίδες, αισιοδοξία. Έφερες πλούτο, προίκα για τα εγγόνια και τα δισέγγονα και σ' αυτούς που θα έρθουν.

Άντεξες όμως, γιατί και στη ζωή ηρωίδα ήσουν. Πες σε όλους πού αναμένουν να σε υποδεχθούν πως το όραμα και το όνειρο της ζωής κληροδοτήθηκαν και στα δισέγγονά σου.

Μάνα,

Σου χρωστάμε πολλά. Μας έμαθες να αγαπάμε με εκείνο το πρωτοχριστιανικό πνεύμα, να μοχθούμε, να προχωρούμε. Μας έμαθες να σπουδαιολογούμε τον άνθρωπο. Μας έμαθες να αγαπάμε τη γνώση και τα γράμματα. Γύρω από τη φουκού μας δίδαξες το δημοτικό τραγούδι και την ελληνική λογοτεχνία.

Μάνα,

Τους στίχους του Κωστή Παλαμά που με έβαλες να πω στη Γιωρκού την παπαδικιά, τη μάνα σου, θα σου τους πω κι εσένα:

«Αφτιαχτη κι αστόλιστη

του Χάρου δεν σε δίνω.

Άσε με με τ' ανθόνερο

την όψη σου να πλύνω».